

[Steen Folke.]

for en sladder, han forsøger at spise mig af med her.

Mit spørgsmål er stillet den 12. januar. Det er altså en uges tid siden, spørgsmålet blev stillet. Jeg mener, man har haft udmærket tid til at overveje tingene, forespørge i kommunen og prøve at få opklaret sagen. Det er i hvert fald ikke min skyld, at ministeren og regeringen åbenbart ikke har gjort noget for det. Jeg mener, man har krav på at få at vide, hvordan socialministeren og regeringen ser på den måde, Pelle Jarmer har udtalt sig og grebet ind i konflikten på.

Jeg vil endnu en gang, selv om jeg godt kan se, at det er lidt håbløst at få nogen reelle svar frem overhovedet, spørge, om ministeren og regeringen mener, at det er korrekt, at det er i orden, at Pelle Jarmer har stillet krav om, for at forældre skulle kunne få passet børn i nødinstitutioner, at de skulle træde ud af den etablerede betalingsbojkot, at han har sagt, at forældre, som er studerende, forældre, som er arbejdsløse, eller hvor den ene part er hjemmearbejdende, ikke skal regne med at få deres børn i nødinstitutioner. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han mener, det er i orden, eller om der ikke også i dette tilfælde er tale om magtfordrejning.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne gentage endnu en gang, at socialministeren har sagt, at hr. Steen Folke senere vil få svar med en vurdering af dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren:

»Vil ministeren drage omsorg for, at kommunerne overholder de forpligtelser, de har ifølge bilstandsloven, til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge, og vil ministeren oplyse, om lang ventetid til institutionsplads er forenelig med loven?«

(Spm. nr. 223).

Skriftlig begrundelse.

I mange kommuner landet over forekommer der ventelister til de enkelte institutionssektorer, der svarer til en eller flere institutioner af normal størrelse, også inden for det enkelte distrikt.

Ventelistens størrelse og ventetidens længde er kun for en mindre dels vedkommende motiveret af naturlig overgang fra en sektor til en anden inden for institutionsområdet. Kommunen opfylder ikke sine forpligtelser, når den, som det fremgår af Sociale Meddelelser nr. 55-76, ikke kan tilbyde tilflyttere daginstitutionsplads, men betaler den kommunale andel af en institutionsplads i fraflytterkommunen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne til indledning gøre opmærksom på, at bilstandsloven indeholder regler, som fordeler forpligtelsen til at sørge for sociale institutioner mellem kommunerne, amtskommunerne og staten, og det ved fru Tove Jørgensen sikkert udmærket. Det er således kommunerne, der har forpligtelsen til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge.

Efter loven er det således et krav, at der skal være daginstitutioner i kommunerne, men loven siger ikke noget om antallet af institutioner, bortset fra at der skal være det nødvendige antal pladser. Det er således først og fremmest den enkelte kommunalbestyrelse, der må vurdere, hvad det nødvendige antal pladser er. Denne vurdering kommer bl. a. til udtryk i de udbygningsplaner, som alle kommuner efter den sociale styrelseslov er forpligtet til at udarbejde én gang om året.

Gennem udbygningsplanlægningen har socialministeren samtidig en mulighed for at påvirke udviklingen, således at serviceniveauet ikke i de enkelte kommuner falder ganske uden for rammerne af det acceptable.

Hvis man på grundlag af en kommunal udbygningsplan må antage, at disse rammer er overskredet, kan ministeren give kommunen et påbud om at indsende en plan til socialministeriets godkendelse efter første ordinære planrevision. I disse bestemmelser ligger der altså et arbejdsredskab for socialministeren, og dette redskabs eksistens er socialministeren i høj grad opmærksom på.

Som man vil kunne se af socialstyrelsens redegørelse om udbygningsplaner for 1976, har 11 kommuner modtaget sådanne påbud. Desuden har et halvt hundrede kommuner, som efter socialstyrelsens opfattelse synes at ligge på kanten af det acceptable, modtaget en henstilling om at tage forholdet op til fornyet overvejelse, når udbygningsplanen skal revideres.